

γούσιν ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ κοσμικοὶ συγγραφεῖς εἶχε περιφέρειαν 480 σταδίων, ἤθουν 60 μιλίων· ἦτα περιφραγμένη ἀπὸ τείχη 100 σταδίων ὕψους καὶ τάσον παχέα, ὥστε νὰ διάρχωνται ὑπὲρ αὐτῶν συγχρόνως 3 ἡμέρας παραλλήλως· ἐφυλάττετο δὲ ἀπὸ 1500 πύργους, ὧν ἕκαστος εἶχε ὕψος 200 ποδῶν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὰς ὑπερβολὰς ταύτας ἐποχῆς σχεδὸν μυθολογικῆς, ἡ Νινευὴ ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ τὸ πελῶριον Λονδίνου δις ἐντὸς ἑαυτῆς, καθ' ἃν τρόπον τὸ Λονδίνον πάλιν δεκάκις ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ τὴν Πομπήην, ἣτις κατὰ τὸν κ. Φερράραν (Περιγραφή τῆς Νεαπόλεως) εἶχε 3 μιλίων περιφέρειαν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1751, ὅτε εὗρεθῆ τὸ κοιμητήριον τοῦτο τοῦ Πλινίου, ἕως σήμερον παρῆλθον 100 ὀλόκληροι γρόνοι, καὶ εἰσέτι δὲν ἀνεκαλύφθη ὅλη ἡ τελευταία πόλις, ἡ

Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Βουλγαρία ἐκκλησίας.

ἀνασκαφῆ τῆς Νινευῆ, εἰς χώραν μάλιστα ἔπου ἡ ἐργασία ἀπαντᾷ τόσα προσκόμματα. Θέλει ἀπαιτήσαι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πλειότερους χρόνους. Ἡ δὲ ἀνω σημειωθείσα τάχιστα αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Λονδίνου ἀποδεικνύει ὅτι, πιθανώτερον εἶναι ἡμεῖς νὰ φθάσωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν Σμύρνην ἢ τὰς Ἀθήνας μεγάλους ὡς τὸ Λονδίνον, ἢ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Νινευῆ τελειωμένην διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν τῶ ὄντι ἦτο μεγαλειότερα τοῦ Λονδίνου. Ἐν τούτοις, ὅπως καὶ ἂν ἔχη, τί ἐναργέστερον μάθημα τῆς ματαιότητός μας παρὰ τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Ἰωνᾶ! Κτίζομεν πόλεις ὁμοιαζούσας κόσμους, αἱ ὁποῖαι καταπλήθουν τὸν περιορισμένον νοῦν, μᾶς κάμουν νὰ νομιζώμεν ὅτι ἡγγικεν ἡ ὥρα καθ' ἣν μέλλομεν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς σφαιρας ταύ-

της· καὶ ὅμως δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰς τεχνητὰς ἐκείνας φωλεὰς τῶν μυρμηκῶν, τὰς ὁποῖας μικρὸν νέφος κοινοῦ καταστρέφει καὶ ἀφανίζει.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θυμαίξει ὁ ἄνθρωπος ἐν Λονδίῳ εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο πλῆθος τὰ κακουργήματα, αἱ ληστεῖαι, αἱ νυκτοκλοπαὶ τόσον ἀλιγότευταν, ὥστε περὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας σχεδὸν δύναται τις παντάπασιν νὰ ἀμεριμνή. Τοῦτο ἐφείλεται εἰς τὴν ἀξιόλογον χωροφυλακὴν τὴν συστηθεῖσαν ἐν ἔτει 1829, καὶ εἰς τὸν διὰ τοῦ γκαζ φωτισμὸν τῶν ὁδῶν, ὅστις ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1807 εἰς τὴν ὁδὸν Πελ-Μελ.

Ἐπισημότερα ὁδὸς τῆς πόλεως εἶναι ἡ Ῥίτζεν-Στρήτ, ἔχουσα μῆκος 1730 γιαρδῶν· θυμαίζεται δὲ διὰ τὰ κτήριά της διὰ τὰς πλουσίας ἀποθήκας τὰ ἐργαστήρια, καὶ διὰ τὸν κόσμον τοῦ συρμού, τὸν ὁποῖον ἀπαντᾷ ἐκεῖ. Τὰ αεύτερα εἶναι ἡ τοῦ Ὁξφόρ (μῆκος

Ὁ λοχαγὸς ΜΑΡΤΕΡ

Ὁ ἀλοῦς τῶν Σιτηβάγιον

2,304 γιαρδῶν) καὶ τὸ Πικαδύλλου, κοινοῦσαι μὲ τὴν Ῥίτζεν-Στρήτ. Ἡ δὲ Νέα Ὁδὸς εἶναι ἀξιόσημειώ-
 τος μᾶλλον διὰ τὸ μῆκος της (5,117 γ.) ἢ δι' ἄλλο
 πλεονέκτημα. Βρ. Ἀστέρ.

ΚΩΜΗ ΤΩΝ ΚΑΦΦΙΡΩΝ

Ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ἀφρικῇ.

Ἐν ταῖς κώμας τῶν Καφφίρων τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς οἱ κάτοικοι ὑφίστανται πολλὰς στερήσεις. Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων εἶναι ὑπέρογκοι, οἱ πυρετοὶ δριμύτατοι καὶ οἱ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα μεταβαίνοντες ἰσραπόστολοι ὑφίστανται μεγίστας στερήσεις καὶ δεινοπαθήματα δεινῶς διακόμενοι ὑπὸ τῶν κατοίκων.